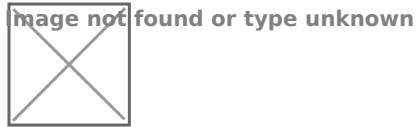

Au fost deshumate moaștele Sfintei Evloghia de la Samurcășești: Un exemplu de slujire, spune PS Timotei Prahoveanul

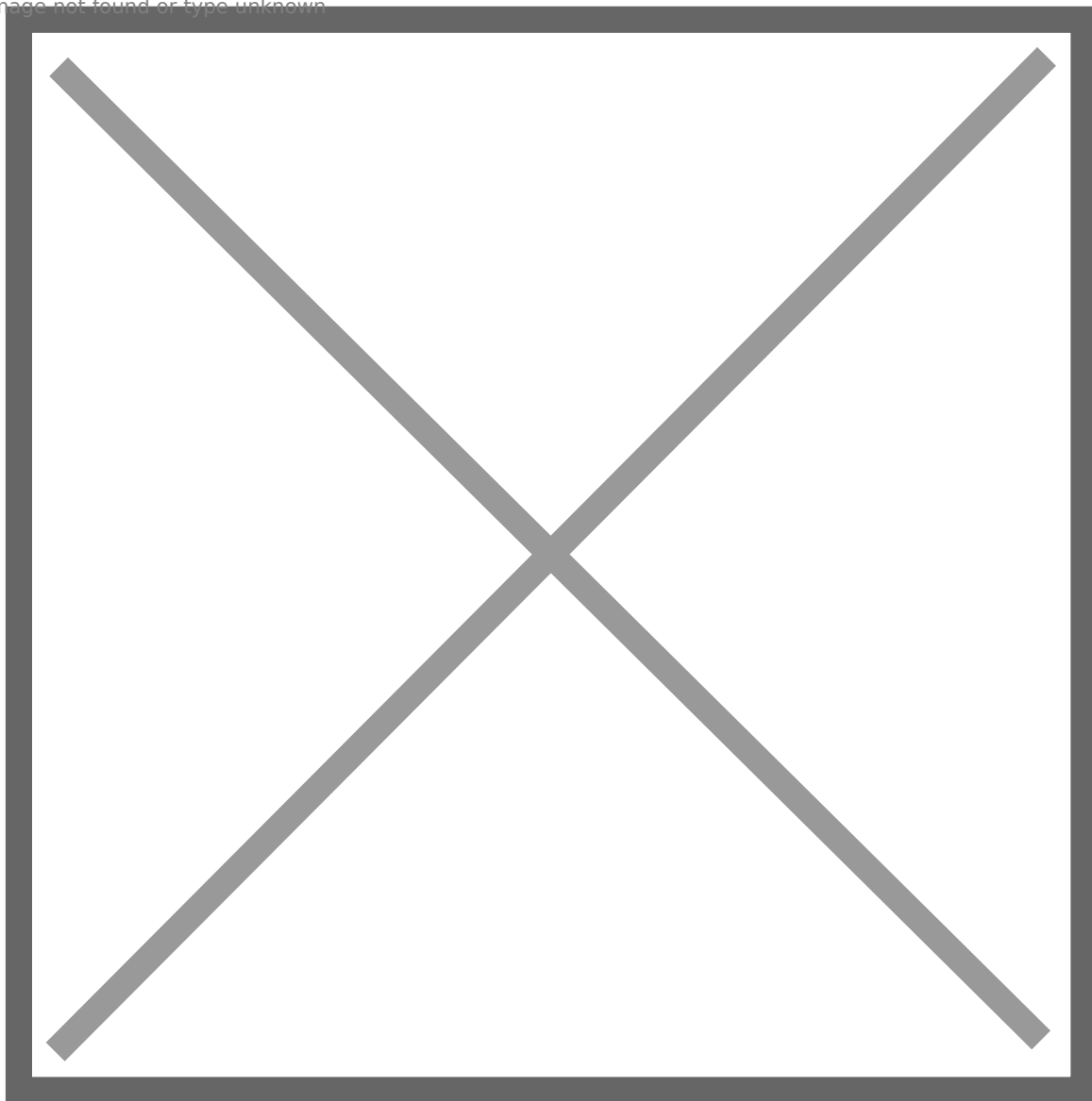

„Monahia Evloghia (Țârlea) reprezintă, pentru maicile de aici, pentru maicile din întreaga Biserică Ortodoxă și din Biserica Ortodoxă Română în special, un exemplu de slujire” a spus Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, joi, când moaștele Sf. Evloghia au fost deshumate la mănăstirea ilfoveană Samurcășești-Ciorogârla.

Sfânta, canonizată anul trecut de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, a fost un exemplu „și prin cuvânt, și prin faptă, și prin mărturisirea de pe urmă, întrucât, în urma unei cumplite bătăi, i-a fost provocată moartea”, a amintit Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul.

„Mănăstirea Samurcășești-Ciorogârla primește acum într-una din bisericile ei și apoi, cu ajutorul lui Dumnezeu, în biserica principală, după ce vor fi împlinite celelalte rânduieli, moaștele unei călugărițe mărturisitoare, ale unui om care s-a dăruit în slujirea aproapelui, ale unui om care s-a rugat mult, ale unei monahii care, așa după cum spun toate izvoarele, a fost o adevărată mireasă a lui Hristos.”

Image not found or type unknown

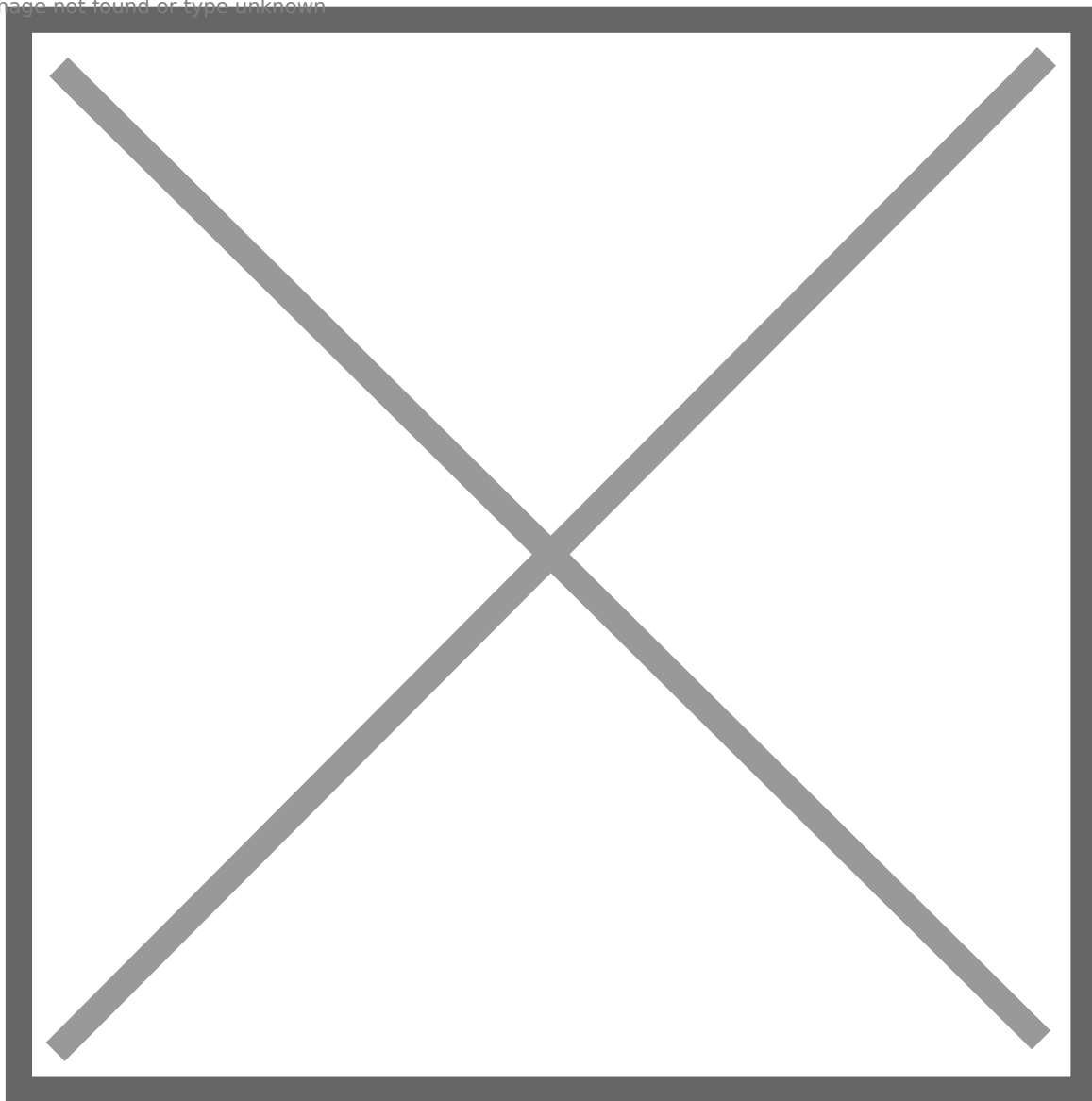

„Ne rugăm Sfintei Evloghia și tuturor călugărițelor nevoitoare din acest loc ale căror fapte au rămas necunoscute și care, poate într-o zi, se vor mai așeza în lumină, să ne ajute și nouă să urmăm această frumoasă călătorie a vieții lor, pe care au împlinit-o cu rod bogat și cu binecuvântare de la Hristos Domnul, Mântuitorul sufletelor noastre”, a adăugat ierarhul.

Mărturiile scrise au o importanță covârșitoare

Preasfinția Sa a menționat în mod deosebit importanța consemnării faptelor bune de către cei care au trăit în jurul sfinților.

Image not found or type unknown

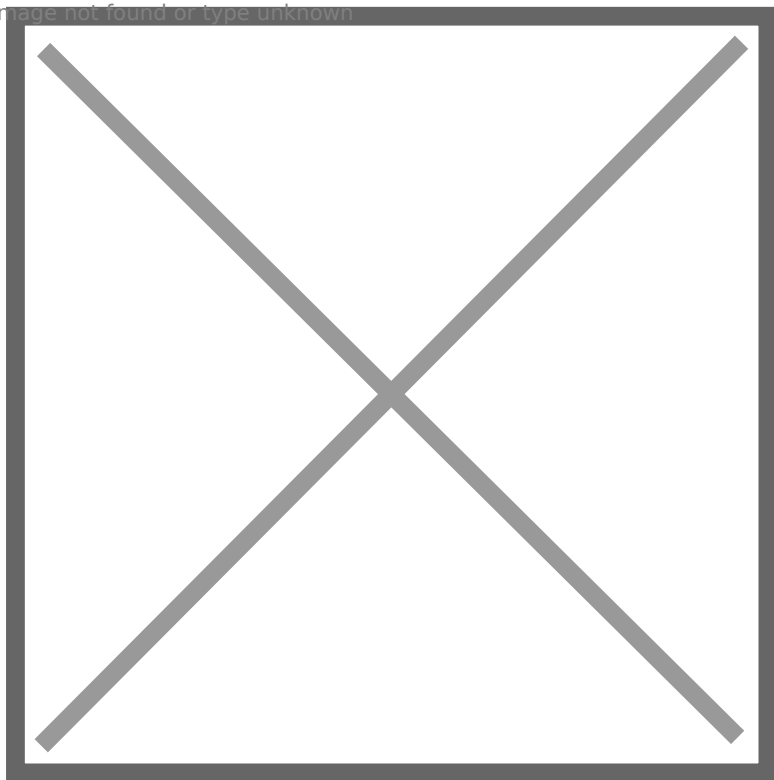
„Observăm cât de importantă este consemnarea unor anumite evenimente, chiar și a celor care par, la prima vedere, lipsite de importanță”, a spus părintele episcop vicar.

„Sunt câteva cazuri, câteva persoane care au salvat de la uitare astfel de eroi ai credinței. Și în cazul nostru, cel căruia îi datorăm mulțumiri este Părintele Nicodim Bujor.”

Protos. Nicodim Bujor de la Mănăstirea Cernica a mărturisit în mai multe pagini minunile făcute de Maica Evloghia cu alții și cu sine.

Anul comemorativ al sfintelor femei

Image not found or type unknown

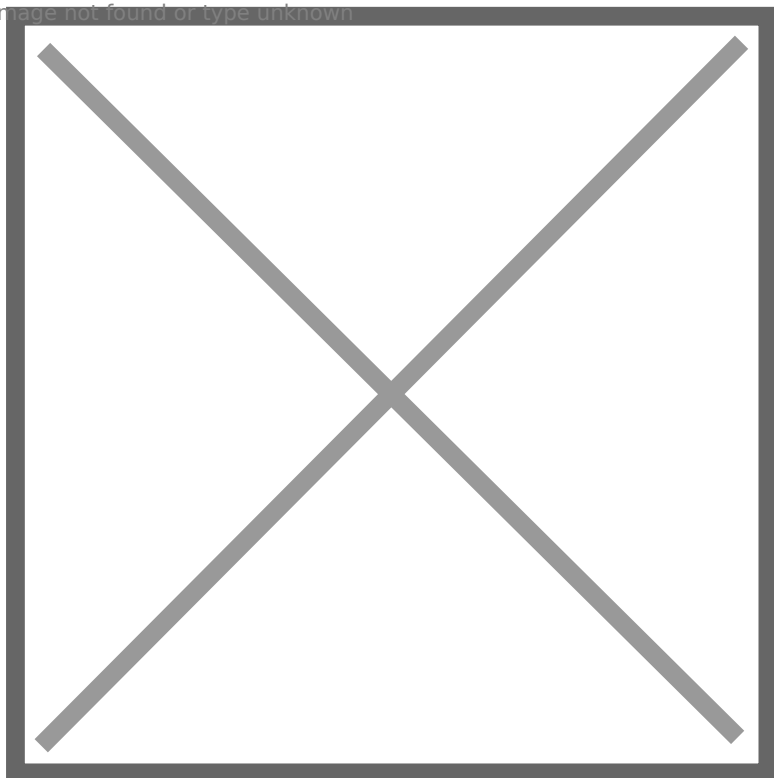
La deshumare au participat Arhim. Nectarie Șofelea, Exarhul Mănăstirilor din Arhiepiscopia Bucureștilor, Protos. Simeon Cuțui, Exarh cultural al Arhiepiscopiei Bucureștilor, Pr. Ștefan Zară, Consilier Eparhial la Sectorul Cultură și comunicații media al Arhiepiscopiei Bucureștilor; Răzvan Mihai Clipici, Consilier Patriarhal la Sectorul Cultură, Pictură și Restaurare al Administrației Patriarhale; maicile și duhovnicii din obștea Mănăstirii Samurcășești-Ciorogârla.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a anunțat anul trecut canonizarea a 16 femei cu viață sfântă: monahii, soții, mame (mucenițe, monahii, soții de domnitori, mame de sfinți și mărturisitoare).

Proclamarea canonizării lor are loc anul acesta, desemnat în Patriarhia Română drept Anul comemorativ al sfintelor femei din calendar (mironosițe, mucenițe, monahii, soții și mame).

Viața Sf. Evloghia de la Samurcășești

Image not found or type unknown

Sfânta Cuvioasă Muceniță Evloghia de la Samurcășești (†19 decembrie) s-a născut în 24 noiembrie 1908 la Nimfeo, într-o comunitate istorică de vlahi din nordul Greciei, primind la botez numele de Ecaterina.

A rămas curând orfană de mamă și a îndurat multe necazuri de la mama vitregă, care într-o zi a împins-o de pe o căpiță de fân, iar copila și-a fracturat coloana vertebrală, fiind invalidă timp de nouă ani.

Trimisă la rude în București, a petrecut ani grei de suferință și boală. În 1927, când s-a îmbolnăvit de peritonită și toate rudele credeau că va muri, i s-au arătat aievea Maica Domnului și Sfânta Mare Muceniță Ecaterina, care au vindecat-o.

Ulterior, a răspuns chemării Mântuitorului, auzită în vis, și a început o lucrare misionară, de propovăduire a credinței. În 1939 s-a închinoviat la Samurcășești, unde a rectitorit mănăstirea după cutremurul din 1940.

A continuat propovăduirea și în timpul prigoanei comuniste ateiste, fapt care i-a atras și moartea mucenicească. Bătută cu sălbăticie pentru că propovăduia binele într-un sat din județul Călărași, a trecut la Domnul la mănăstirea de metanie în 19 decembrie 1949.

Foto credit: Basilica.ro / Raluca Ene

basilica.ro